

Yhdistyneet kansakunnat ja Gazan kansanmurha: Oikeudellisia polkuja institutionaalisen uskottavuuden palauttamiseksi

Vuoden 2025 loppuun mennessä Gazassa käynnissä oleva kansanmurha on noussut 2000-luvun määritteleväksi ja tuhoisaksi kriisiksi. Israelin sotilaskampanjan jatkuva ja systemaattinen luonne – jolle on ominaista siviili-infrastruktuurin tuhoaminen, ruoan, veden ja lääketieteellisen avun riistäminen sekä siviilien joukkomurha – on laukaissut syvällisen tilinteon kansainvälisessä oikeusjärjestyksessä.

1. Valtiot ja järjestöt, jotka tunnustavat Gazan kansanmurhan

Nopeasti kasvava kansainvälinen mielipide, joka kattaa hallituksia, valtioiden välisiä elimiä, YK:n mekanismeja ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä, tunnistaa nyt Israelin toimet Gazassa **kansanmurhaksi** *Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen* (1948) mukaisesti. Tämä kehys ei heijasta pelkkää retorista tuomitsemista, vaan oikeudellista luonnehdintaa, joka perustuu sopimusvelvoitteisiin, oikeudellisiin menettelyihin ja arvovaltaisiin tutkimustuloksiin.

Seuraava luettelo tunnistaa valtiot, valtioiden väliset elimet ja instituutiot, jotka ovat virallisesti nimenneet Israelin toimet Gazassa **kansanmurhaksi** tai vedonneet *kansanmurhasopimukseen* tässä yhteydessä:

- **Etelä-Afrikka** — Nostanut ICJ-oikeudenkäynnin *Kansanmurhasopimuksen soveltaminen (Etelä-Afrikka v. Israel)* kansanmurhasyytöksillä (29. joulukuuta 2023); ICJ katsoi kansanmurhasyytökset ”uskottaviksi” väliaikaisten toimenpiteiden vaiheessa (26. tammikuuta 2024).
- **Turkki (Türkiye)** — Puuttui virallisesti ICJ:ään Etelä-Afrikan kansanmurhajutun tueksi (7. elokuuta 2024).
- **Brasilia** — Presidentti Lula kutsui toistuvasti Israelin toimia Gazassa ”kansanmurhaksi” (18. ja 26. helmikuuta 2024; 8. kesäkuuta 2025).
- **Kolumbia** — Presidentti Gustavo Petro nimitti julkisesti Israelin kampanjan ”kansanmurhaksi” (1. toukokuuta 2024; 30. elokuuta 2025; puhe YK:n yleiskokouksessa 23. syyskuuta 2025).
- **Saudi-Arabia** — Kruununprinssi Mohammed bin Salman kuvaili Israelin kampanjaa ”kansanmurhaksi” (11. marraskuuta 2024).

- **Pakistan** — Ulkoministeriön lehdistötilaisuudet ja lausunnot viittaavat toistuvasti "Gazan kansanmurhaan".
- **Malesia** — Ulkoministeriön lausunnot kuvaavat nimenomaisesti Israelin toimia "kansanmurhaksi" (useita lausuntoja vuonna 2025).
- **Indonesia** — Ulkoministeriön lausunnot ovat käyttäneet "kansanmurha"-kieltä tuomittaessa Israelin operaatioita Gazassa (elokuu 2024).
- **Honduras** — Hallitus tuomitsi sen, mitä se kutsui "kansanmurhaksi", ja veti suurlähettiläänsä takaisin (lokakuu 2023).
- **Bolivia** — Jättänyt interventiolausunnon ICJ:n kansanmurhajutun tueksi; viralliset materiaalit kehystävät kysymyksen kansanmurhasopimuksen termein (lokakuu 2024).
- **Islamilaisen yhteistyön järjestö (OIC)** — Kutsui Gazan hyökkäystä "joukkomurhaksi" (joulukuun 2023) ja myöhemmin tervetulleeksi YK:n tutkimuksen kansanmurhatulokset (syyskuu 2025).
- **Persianlahden yhteistyöneuvosto (GCC)** — Huippukokouksen julkilausuma tuomitsi Israelin rikokset Gazassa "osana kansanmurha- ja etnisen puhdistuksen agenda" (1. joulukuuta 2024).
- **YK:n riippumaton kansainvälinen tutkimuskomissio (COI)** — Totesi, että Israel on tehnyt kansanmurhan Gazassa (raportti julkaistu 16. syyskuuta 2025).
- **YK:n erityiskomitea Israelin käytäntöjä** — Totesi, että Israelin sodankäyntimenetelmät Gazassa olivat "kansanmurhan ominaisuuksien mukaisia" (14. marraskuuta 2024).
- **International Association of Genocide Scholars (IAGS)** — Jäsenpäättös (31. elokuuta 2025) toteaa, että Israelin toimet Gazassa täyttävät kansanmurhan oikeudellisen määritelmän; laajalti raportoitu.
- **Amnesty International** — Useat lausunnot vuonna 2025 väittävät, että Israel tekee kansanmurhaa Gazassa, mukaan lukien nälän käyttö tuhoamismenetelmänä.
- **Human Rights Watch (HRW)** — 179-sivuinen raportti (19. joulukuuta 2024) löytää "kansanmurhatekot" ja tuhoaminen (ihmisyyteen kohdistuva rikos) liittyen tarkoituksellisiin riistämispoliittikkoihin.
- **ECCHR (Euroopan perustuslaillisten ja ihmisoikeuksien keskus)** — Virallinen oikeudellinen kanta (10. joulukuuta 2024) toteaa, että Israel tekee kansanmurhaa Gazassa.
- **B'Tselem (Israelin ihmisoikeus-NGO)** — Vuoden 2025 raportti *Meidän kansanmurhamme* toteaa, että Israel tekee kansanmurhaa Gazassa.
- **Physicians for Human Rights - Israel (PHRI)** — Totesi vuoden 2025 raportissa, että Israel tekee kansanmurhaa (kuten Amnestyn yhteenvedossa).
- **FIDH (Kansainvälinen ihmisoikeusliitto)** — Kuvasi toistuvasti Israelin toimia kansanmurhaksi ja kehotti valtioita toimimaan sopimuksen mukaisesti.
- **DAWN (Democracy for the Arab World Now)** — Järjestön lausunnot viittaavat toistuvasti käynnissä olevaan kansanmurhaan Gazassa.
- **Al-Haq** — Ylläpitää rekisteriä ja edunvalvontaa, joka kehystää nimenomaisesti Israelin käyttäytymisen kansanmurhaksi; viittaa ICJ:n määräyksiin.
- **Euro-Med Human Rights Monitor** — Lukuisat julkaisut nimeävät nimenomaisesti Israelin kampanjan kansanmurhaksi (viitattu HRW:n dokumentaatioissa).

- **Medico International** — Edunvalvonta ja analyysit, jotka käsittelevät Gazan kansanmurhakehystä (vuoden 2025 ominaisuudet ja haastattelut).

Tämän konsensuksen ennennäkemätön laajuus – joka kattaa sekä globaalin etelän että pohjoisen toimijoita ja ylittää valtioiden, institutionaalisten ja akateemisten linjat – signaloi muutosta kansainvälisessä ymmärryksessä vastuullisuudesta ja ehkäisystä. Ensimmäistä kertaa sodanjälkeisenä aikana useat suvereenit valtiot vetoavat *kansanmurhasopimukseen* aktiivista ja käynnissä olevaa kansanmurhaa vastaan merkittäväällä menettelyllisellä edistyksellä Kansainvälisessä tuomioistuimessa.

2. Yhdistyneiden kansakuntien velvollisuus ehkäistä kansanmurha

Valtioiden, valtioiden välisten elinten ja YK:n mekanismien kumulatiiviset havainnot siitä, että Israelin käynnissä oleva kampanja Gazassa muodostaa kansanmurhan, eivät perusta pelkästään moraalista huolta, vaan **uskottavan ja kiireellisen oikeudellisen riskin**, joka aktivoi Yhdistyneiden kansakuntien kollektiivisen vastuun kansanmurhan ehkäisemiseksi. **Peruskirjan artiklojen 1, 2(2) ja 24** nojalla turvallisuusneuvostolla on **oikeudellinen velvollisuus** ryhtyä nopeisiin ja tehokkaisiin toimenpiteisiin kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi ja kansainvälisen oikeuden perusperiaatteiden kunnioittamisen varmistamiseksi.

Kansanmurhasopimus asettaa *erga omnes* -velvollisuuden ehkäistä ja rangaista kansanmurhaa, mikä heijastaa pakottavaa (*jus cogens*) normia.

Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskeva yleissopimus (1948)

- **I artikla:** "Sopimuspuolet vahvistavat, että kansanmurha... on kansainvälisen oikeuden rikos, jonka ne sitoutuvat ehkäisemään ja rankaisemaan."

Bosnia ja Hertsegovina v. Serbia ja Montenegro (2007) -tapauksessa **Kansainvälinen tuomioistuin** totesi, että kansanmurhan ehkäisyvelvollisuus syntyy "hetkellä, jolloin valtio saa tietoonsa tai normaalisti olisi saanut tietoonsa vakavan riskin olemassaolon."

ICJ, *Bosnia v. Serbia* (tuomio, 26. helmikuuta 2007)

- "Valtion velvollisuus ehkäistä ja vastaava velvollisuus toimia syntyy hetkellä, jolloin valtio saa tietoonsa tai normaalisti olisi saanut tietoonsa vakavan riskin olemassaolon, että kansanmurha tehdään."

Näin ollen, kun uskottavia todisteita kansanmurhasta ilmenee – kuten ICJ:n väliaikaisten toimenpiteiden, YK:n tutkimusmekanismien ja useiden valtioiden sekä ihmisoikeusjärjestöjen havaintojen perusteella – neuvosto, ja erityisesti sen **pysyvät jäsenet**, ovat oikeudellisesti velvollisia toimimaan sen ehkäisemiseksi. Ottaen huomioon turvallisuusneuvoston **ensisijaisen vastuun kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä** peruskirjan 24(1) artiklan nojalla ja sen ainutlaatuisen kyvyn toimia kollektiivisesti kaikkien jäsenvaltioiden puolesta, tämä velvollisuus koskee **erityisellä**

voimalla neuvostoa. Kun uskottavat elimet – mukaan lukien itse ICJ – toteavat *uskottavan kansanmurhariskin* olemassaolon, neuvosto on oikeudellisesti velvollinen toimimaan sen ehkäisemiseksi.

3. Veton väärinkäyttö ja Yhdysvaltojen rooli

Huolimatta ylivoimaisesta tosiseikkarekisteristä ja sitovista oikeudellisista velvoitteista, jotka johtuvat *Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskevasta yleissopimuksesta* (1948) ja *Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjasta*, Yhdysvallat on toistuvasti estänyt turvallisuusneuvoston toimet, jotka on suunnattu lopettamaan se, mitä Kansainvälinen tuomioistuin on nimittänyt **uskottavaksi kansanmurhaksi** Gazassa. Lokakuusta 2023 lähtien Washington on käyttänyt veto-oikeuttaan vähintään **seitsemän kertaa** estääkseen päätöslauselmaluonnokset, jotka pyrkivät toteuttamaan tulitaukoja, helpottamaan humanitaarista pääsyä tai vaatimaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamista. Jokainen näistä päätöslauselmista heijasti **pääsihteerin, humanitaaristen asioiden koordinoitumiston (OCHA) ja YK:n palestiinalaispakolaisjärjestön (UNRWA)** kiireellisiä vetoomuksia sekä riippumattomien tutkimusmekanismien havaintoja, mutta ne kumottiin yhden pysyvän jäsenen yksipuolisella vastalauseella.

Ensimmäinen veto, joka annettiin **lokakuussa 2023**, esti päätöslauselman, joka vaati välitöntä humanitaarista tulitaukoa Israelin Gazan alkuperäisen pommituksen ja massiivisten siviiliuhrien alkamisen jälkeen. Myöhemmät vetot – **joulukuussa 2023, helmikuussa 2024, huhtikuussa 2024, heinäkuussa 2024, joulukuussa 2024 ja maaliskuussa 2025** – seurasivat johdonmukaista ja tarkoituksellista mallia. Aina kun neuvosto liikkui toimimaan peruskirjassa määritellyn vastuunsa mukaisesti kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, Yhdysvallat käytti vetoa **suojellakseen Israelia vastuulta ja estäessään kollektiiviset toimenpiteet**, jotka on suunniteltu suojelemaan siviilielämää.

4. Peruskirjan tulkinta — Wienin sopimuksen kehys

Peruskirja muodostaa **johdonmukaisen ja integroidun oikeudellisen kehyksen**, jossa kaikki määräykset ovat samanarvoisessa normatiivisessa asemassa ja ne on luettava harmoniassa keskenään. Sen artikloiden välillä ei ole **sisäistä hierarkiaa**; pikemminkin jokainen on ymmärrettävä kontekstuaalisesti, systemaattisesti ja teleologisesti – eli peruskirjan yleisten tarkoitusten ja periaatteiden valossa, kuten artikloissa 1 ja 2 ilmaistaan. Tämä systemaattinen tulkinta, jonka ICJ ja YK:n omat oikeudelliset elimet ovat toistuvasti vahvistaneet, varmistaa, että peruskirja toimii yhtenä ja jakamattomana kansainvälisen hallinnon välineenä eikä erillisten valtuuksien tai etuoikeuksien kokoelmana.

Wienin sopimuksen oikeudesta sopimukseen (1969) tulkintakehys soveltuu **täysin Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjaan**. Vaikka peruskirja edeltää sopimusta, siinä kodifioidut tulkintaperiaatteet olivat jo vakiintuneita **kansainvälisenä tapaoikeutena** peruskirjan laadintahetkellä ja ovat sittemmin vahvistettu ICJ:n oikeuskäytännössä. Näin

ollen peruskirja on tulkittava **hyvässä uskossa, sen kohteen ja tarkoituksen valossa ja johdonmukaisena ja integroituna kokonaisuutena.**

Wienin sopimus oikeudesta sopimukseen (1969)

- **26 artikla (Pacta sunt servanda):** "Jokainen voimassa oleva sopimus sitoo osapuoliaan ja niiden on noudatettava sitä hyvässä uskossa."
- **31 artikla (1):** "Sopimus on tulkittava hyvässä uskossa sopimuksen termien tavallisen merkityksen mukaisesti niiden kontekstissa ja sopimuksen kohteen ja tarkoituksen valossa."
- **31 artikla (3c):** "Huomioon on otettava... mikä tahansa osapuolten välisissä suhteissa sovellettava asiaankuuluva kansainvälisen oikeuden sääntö."

Näin ollen **turvallisuusneuvostolle annettuja valtuuksia**, mukaan lukien veto-oikeus, ei voida tulkita tai soveltaa tavalla, joka on ristiriidassa peruskirjan *kohteen ja tarkoituksen* kanssa.

5. Veton oikeudelliset rajat

Vaikka *Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 27(3) artikla **antaa turvallisuusneuvoston pysyville jäsenille veto-oikeuden, tämä valtuus** ei ole absoluuttinen. **Sitä on käytettävä tiukassa yhdenmukaisuudessa peruskirjan** tarkoitusten ja periaatteiden (**artiklat 1 ja 24**) ja hyvän uskon** (2(2) artikla) kanssa. Elimenä, joka kantaa *ensisijaista vastuuta kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä*, turvallisuusneuvosto on oikeudellisesti velvollinen suorittamaan tehtävänsä näiden velvoitteiden mukaisesti.

24(1) artiklan nojalla turvallisuusneuvosto käyttää valtuuksiaan *kaikkien Yhdistyneiden kansakuntien jäsenvaltioiden puolesta*. Tämä edustava mandaatti asettaa kaikille sen jäsenille – ja erityisesti **pysyville jäsenille veto-oikeudella – fidusiaarisen velvollisuuden** toimia hyvässä uskossa ja peruskirjan perus tavoitteiden mukaisesti. Luettuna yhdessä **artiklojen 1, 2(2) ja 24(2)** kanssa, 24(1) artikla tukee periaatetta, että veto-oikeutta ei voida laillisesti käyttää neuvoston kollektiivisen vastuun turhauttamiseen kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisessä.

Peruskirja asettaa myös nimenomaisia menettelyllisiä rajoituksia vetolle **27(3) artiklan** kautta, joka määrää, että *kiistan osapuoli on pidättäydyttävä äänestämästä* päätöksissä luvun VI nojalla. Tämä määräys ilmentää perusperiaatetta puolueettomuudesta neuvoston päätöksenteossa. Kun pysyvä jäsen tarjoaa **merkittävää sotilaallista, taloudellista tai logistista tukea** aseellisen konfliktin osapuolelle, kyseinen jäsen voidaan kohtuudella katsoa **kiistan osapuoleksi** ja on näin ollen oikeudellisessa velvollisuudessa **pidättäytyä**.

Yhdistyneiden kansakuntien peruskirja

- **1(1) artikla** "Ylläpitää kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta, ja tätä tarkoitusta varten: ryhtyä tehokkaisiin kollektiivisiin toimenpiteisiin rauhan uhkien ehkäisemiseksi ja poistamiseksi sekä aggressiotoimien tai muiden rauhan

rikkomusten tukahduttamiseksi, ja saattaa rauhanomaisin keinoin ja oikeudenmukaisuuden ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti kansainväliset kiistat tai tilanteet, jotka voivat johtaa rauhan rikkomiseen, sovintoon tai ratkaisuun.”

- **2(2) artikla** “Kaikkien jäsenten on, varmistaakseen kaikille heille jäsenyydestä johtuvat oikeudet ja edut, täytettävä hyvässä uskossa tämän peruskirjan mukaisesti ottamansa velvoitteet.”
- **24(1) artikla** “Varmistaakseen Yhdistyneiden kansakuntien nopean ja tehokkaan toiminnan sen jäsenet antavat turvallisuusneuvostolle ensisijaisen vastuun kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä ja hyväksyvät, että turvallisuusneuvosto toimii heidän puolestaan suorittaessaan tämän vastuun mukaisia tehtäviään.”
- **24(2) artikla** “Suorittaessaan näitä tehtäviä turvallisuusneuvosto toimii Yhdistyneiden kansakuntien tarkoitusten ja periaatteiden mukaisesti. Turvallisuusneuvostolle näiden tehtävien suorittamiseksi annetut erityiset valtuudet on määritelty luvuissa VI, VII, VIII ja XII.”
- **27(3) artikla** “Päätöksissä luvun VI nojalla ja 52 artiklan 3 kohdan nojalla kiistan osapuoli pidättäytyy äänestämästä.”

Yhteenvedona **peruskirjan** **artiklat 1, 2(2), 24(1)–(2) ja 27(3)**, tulkittuna **Wienin sopimuksen oikeudesta sopimukseen artiklojen 31–33** mukaisesti, vahvistavat, että veto ei ole rajoittamaton etuoikeus, vaan **ehdollinen valtuus**, jota pidetään luottamuksessa kansainväliselle yhteisölle. Tämän valtuuden käyttäminen pahassa uskossa, peruskirjan vastaisiin tarkoituksiin tai tavalla, joka estää turvallisuusneuvostoa suorittamasta ensisijaisia tehtäviään, muodostaa **oikeuden väärinkäytön** ja **ultra vires** -toimen. Tällainen veto puuttuu **oikeudellisesta vaikutuksesta** peruskirjan kehyksessä ja on ristiriidassa kansainvälistä järjestystä hallitsevien pakottavien normien (*jus cogens*) kanssa, erityisesti niiden, jotka liittyvät **kansanmurhan ehkäisyyn ja siviilien suojeluun**.

6. Kansainvälisen tuomioistuimen rooli

Turvallisuusneuvoston **vastuu kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä**, kuten **peruskirjan artikloissa 1 ja 24** ilmaistaan, sisältää välttämättä velvollisuuden **ylläpitää kansainvälistä oikeutta ja ehkäistä julmuuksia**, jotka uhkaavat kansainvälisten suhteiden vakautta. Neuvoston mandaatti ei ole poliittinen etuoikeus, vaan **oikeudellinen luottamus**, jota käytetään koko jäsenistön puolesta ja jota rajoittavat peruskirjan tarkoitukset ja periaatteet. Kun pysyvä jäsen käyttää vetoa estääkseen toimenpiteet, jotka on tarkoitettu ehkäisemään tai vastaamaan vakaviin kansainvälisen oikeuden rikkomuksiin – mukaan lukien kansanmurha, rikokset ihmisyyttä vastaan tai Geneven yleissopimusten vakavat rikkomukset – tällainen toimi muodostaa **veton väärinkäytön** ja **ultra vires** -toimen peruskirjan suhteen.

Tällaisissa tapauksissa ICJ:n tulkintarooli tulee keskeiseksi. **36 artiklan** nojalla tuomioistuin voi käyttää **riita-asioiden toimivaltaa**, jos kiista tuodaan sille jäsenvaltioiden toimesta peruskirjan tai kansanmurhasopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta. Lisäksi **yleiskokous** tai **turvallisuusneuvosto** sekä muut valtuutetut YK-elimet voivat pyytää

neuvonantavaa lausuntoa ICJ:n perussäännön 65 artiklan ja peruskirjan 96 artiklan nojalla selvittääkseen veton käytön oikeudellisia seurauksia tietyissä yhteyksissä. Vaikka neuvonantavat lausunnot eivät ole muodollisesti sitovia, ne muodostavat **arvovaltaisen tulkinnan** peruskirjasta ja niillä on ratkaiseva painoarvo YK:n käytännössä.

Yhdistyneiden kansakuntien peruskirja

- **96(1) artikla** ”Yleiskokous tai turvallisuusneuvosto voi pyytää Kansainvälistä tuomioistuinta antamaan neuvonantavan lausunnon mistä tahansa oikeudellisesta kysymyksestä.”

Vaikka **Kansainvälinen tuomioistuin (ICJ)** ei ole nimenomaisesti valtuutettu mitätöimään **turvallisuusneuvoston** päätöstä tai vetoa, se säilyttää toimivallan **tulkita Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjaa** ja määrittää **oikeudelliset seuraukset** sen nojalla tehdyistä toimista. Tuomioistuin, *Yhdistyneiden kansakuntien pääasiallisena oikeudellisena elimenä* (peruskirjan 92 artikla), käyttää sekä *riita-asioiden* että *neuvonantavia* toimintoja, jotka kattavat peruskirjan tulkinnan ja YK-elinten toimien laillisuuden kysymykset. Näin ollen, jos todetaan, että pysyvä jäsen käytti vetoa **pahassa uskossa** tai **ultra vires** peruskirjan tarkoituksiin ja periaatteisiin nähden, ICJ voisi periaatteessa vahvistaa, että tällainen veto oli **oikeudellisesti pätemätön**, ja että vastaava päätöslauselmaluonnos oli **olennaisesti hyväksytty**.

Käytännössä tällainen havainto mahdollistaisi muiden turvallisuusneuvoston jäsenten pitää vetoa, joka on annettu peruskirjan vastaisesti, **ilman oikeudellista vaikutusta**, jolloin neuvosto voisi jatkaa vastaavan päätöslauselman hyväksymistä **olennaisesti**. Vetoa pidettäisiin *nollana ab initio* – kykenemättömänä kumoamaan neuvoston kollektiivista velvollisuutta ylläpitää rauhaa ja turvallisuutta.

7. Yhdistyneiden kansakuntien uskottavuuden palauttaminen — Tie oikeuden kautta

Gazan kansanmurhan paljastama kriisi on osoittanut, että Yhdistyneiden kansakuntien halvaantuminen ei ole ensisijaisesti sen perustavan tekstin vika, vaan sen **tulkinnan ja soveltamisen**. Turvallisuusneuvoston kyvyttömyys toimia – huolimatta Kansainvälisen tuomioistuimen ja YK:n omien tutkimusmekanismien tunnustamasta uskottavasta kansanmurhasta – ei johdu oikeudellisen vallan puutteesta, vaan **veton väärinkäytöstä** pysyvän jäsenen toimesta, joka toimii peruskirjan tarkoitusten vastaisesti.

Kehotukset peruskirjan uudistamiseen, vaikka moraalisesti vakuuttavia, ovat pitkään juuttuneet menettelylliseen mahdottomuuteen muuttaa **108 artiklaa** järjestelmässä, joka vaatii niiden suostumusta, jotka ovat eniten kiinnostuneita etuoikeutensa säilyttämisestä. Ratkaisu ei siis ole saavuttamattomassa peruskirjan uudelleenkirjoittamisprojektissa, vaan **sen tulkinnassa sopimusoikeuden ja peruskirjan oman sisäisen logiikan mukaisesti**.

Ensimmäinen ja välittömin askel on hakea **neuvonantavaa lausuntoa Kansainväliseltä tuomioistuimelta (ICJ) veton laillisuudesta ja rajoista peruskirjan 27(3) artiklan** nojalla. Tällainen lausunto ei muuttaisi peruskirjaa, vaan tulkitsisi sitä **Wienin sopimuksen**

oikeudesta sopimukseen (VCLT) ja kansainvälisen oikeuden pakottavien normien mukaisesti, vahvistaen, että veto – kuten mikä tahansa peruskirjan mukainen valtuus – on ehdollinen *hyvän uskon, kohteen ja tarkoituksen ja jus cogens* -velvoitteiden suhteen.

Kaksoispolut ICJ:ään: Yleiskokous ja turvallisuusneuvosto

Peruskirjan 96(1) artiklan ja Kansainvälisen tuomioistuimen perussäännön 65 artiklan nojalla sekä **yleiskokous** että **turvallisuusneuvosto** ovat toimivaltaisia pyytämään tuomioistuimen neuvonantavia lausuntoja *mistä tahansa oikeudellisesta kysymyksestä*. Jokainen polku tarjoaa erillisen – mutta täydentävän – menetelmän järjestölle selvittää veton oikeudelliset rajat.

Yleiskokouksen polku tarjoaa **selkeän ja varman reitin**, sillä tällainen päätöslauselma vaatii vain yksinkertaisen enemmistön eikä **ole veton alainen**. Tämä tekee siitä saavutettavimman ja menettelyllisesti varmimman menetelmän saada oikeudellinen selvitys veton laajuudesta ja rajoista, erityisesti tapauksissa, joissa itse turvallisuusneuvosto on halvaantunut.

Kuitenkin **turvallisuusneuvosto** säilyttää myös vallan pyytää tällaista lausuntoa. Tässä herää kysymys, voisiko **pysyvän jäsenen veto** estää neuvostoa hakemasta oikeudellista neuvontaa omien valtuuksiensa rajoista. **Peruskirjan 27(2) artiklan** nojalla *turvallisuusneuvoston päätökset menettelyllisistä kysymyksistä tehdään yhdeksän jäsenen myöntävällä äänellä* eikä **ole veton alaisia**. Päätöslauselma, joka pyytää neuvonantavaa lausuntoa – joka ei aseta olennaisia oikeuksia tai sido velvoitteita – kuuluu täysin tähän menettelylliseen luokkaan.

Yhdistyneiden kansakuntien peruskirja

- **27(2) artikla** “Turvallisuusneuvoston päätökset menettelyllisistä kysymyksistä tehdään yhdeksän jäsenen myöntävällä äänellä.”

Namibian ennakkotapaus (*S/RES/284 (1970)*) tukee tätä tulkintaa: neuvoston pyyntö neuvonantavasta lausunnosta Etelä-Afrikan Namibian läsnäolon oikeudellisista seurauksista käsiteltiin menettelyllisenä päätöksenä ja hyväksyttiin ilman vetoa. Analogisesti päätöslauselma, joka pyytää neuvonantavaa lausuntoa **veton rajoista**, viittaa samalla tavalla neuvoston omiin institutionaalisiin menettelyihin eikä muodosta olennaista toimea, joka vaikuttaa valtioiden oikeuksiin tai velvoitteisiin.

Näin ollen **turvallisuusneuvosto** voisi laillisesti hyväksyä päätöslauselman, joka pyytää ICJ:ltä neuvonantavaa lausuntoa veton rajoista **menettelyllisenä äänestyksenä**, joka vaatii vain yhdeksän myöntävää ääntä eikä **ole veton alainen**. Kun se on siirretty, **Kansainvälinen tuomioistuin** itse päättää, hyväksyykö se pyynnön. Tehdessään niin ICJ vahvistaisi implisiittisesti, että asia on menettelyllinen ja oikein esitetty sille – ratkaisten näin oikeuden eikä politiikan kautta, kuuluuko veton rajojen kysymys tuomioistuimen oikeudelliseen toimivaltaan.

Tämä polku varmistaa, että **mikään pysyvä jäsen** ei voi yksipuolisesti estää Yhdistyneitä kansakuntia hakemasta oikeudellista tulkintaa omasta perustavasta välineestään. Se

kunnioittaa myös Wienin sopimuksen *effet utile* -periaatetta – että jokainen sopimus on tulkittava antamaan täysi vaikutus sen kohteelle ja tarkoitukselle. Sallia veton estää oikeudellinen selvitys veton oman laillisuudesta olisi looginen ja oikeudellinen paradoksi, joka heikentäisi peruskirjan johdonmukaisuutta ja kansainvälisen oikeusjärjestyksen eheyttä.

Oikeuden ensisijaisuuden palauttaminen

Näin ollen sekä **yleiskokous** että **turvallisuusneuvosto** omaavat lailliset ja täydentävät polut hakea neuvonantavaa lausuntoa ICJ:ltä. Yleiskokouksen polku on **menettelyllisesti varma**; turvallisuusneuvoston polku on **oikeudellisesti perusteltu** peruskirjan ja sopimusoikeuden nojalla. Molemmat saavuttaisivat saman olennaisen tavoitteen: **selventää, että vetoa ei voida laillisesti käyttää estämään kansanmurhan ehkäisyä tai turhauttamaan Yhdistyneiden kansakuntien tarkoituksia.**

Tämän prosessin kautta järjestö ottaisi elintärkeän askeleen kohti uskottavuutensa palauttamista – vahvistaen, että sen valta virtaa ei vallasta, vaan kansainvälisen oikeuden ensisijaisuudesta. Oikeusvaltio, ei poliittinen etuoikeus, on hallittava jopa Yhdistyneiden kansakuntien voimakkaimpia elimiä. Vain vahvistamalla tämän periaatteen järjestö voi saada takaisin perustavan tarkoituksensa: *pelastaa tulevat sukupolvet sodan vitsaukselta.*

Johtopäätös

Yhdistyneiden kansakuntien uskottavuus on tänään syvässä tilinteossa. Gazassa kehittyvä kansanmurha on paljastanut kansainvälisen oikeusjärjestyksen murtumalinjat – ei sen normien riittämättömyydessä, vaan instituutioiden kyvyttömyydessä ylläpitää niitä. Kansanmurhan kieltö, joka on kirjattu *Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskevaan yleissopimukseen (1948)* ja tunnustettu *jus cogens* -normiksi, sitoo kaikkia valtioita ja kaikkia Yhdistyneiden kansakuntien elimiä ilman poikkeuksia. Kuitenkin järjestön pääasiallinen elin rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi on pysynyt halvaantuneena veton väärinkäytön vuoksi ylivoimaisten todisteiden ja Kansainvälisen tuomioistuimen muodollisten havaintojen edessä.

Tämä halvaantuminen ei ole väistämätön kansainvälisen politiikan piirre; se on **hallinnon epäonnistuminen ja oikeudellisen luottamuksen rikkominen**. Turvallisuusneuvoston pysyvät jäsenet pitävät valtuuksiaan koko jäsenistön puolesta peruskirjan 24(1) artiklan nojalla. Tämä valta on fidusiaarinen, ei omistuksellinen. Kun vetoa käytetään suojelemaan käynnissä olevaa kansanmurhaa tai estämään humanitaarista suojelua, se lakkaa olemasta rauhan säilyttämisen väline ja muuttuu rankaisemattomuuden välineeksi. Tällainen käyttö on **ultra vires** – peruskirjan antamien valtuuksien ulkopuolella – ja oikeudellisesti yhteensopimaton sekä peruskirjan kirjaimen että hengen kanssa.

Lopulta Yhdistyneiden kansakuntien kyky saada takaisin legitimizeettinsä riippuu sen halukkuudesta **toteuttaa omaa oikeuttaan**. Uskottavuuden palauttaminen ei ole pelkästään päätöslauselmien tai raporttien antamista; se on järjestön uudelleen suuntaamista periaatteisiin, jotka oikeuttivat sen luomisen – rauhaan, oikeudenmukaisuuteen, tasa-arvoon ja ihmiselämän suojeluun. Gazan kansanmurha

määrittelee tämän aikakauden perinnön, ei vain suoraan osallisille valtioille, vaan koko kansainväliselle järjestelmälle.

Yhdistyneiden kansakuntien uskottavuus ja kansainvälisen oikeuden itsensä eheys riippuvat tästä valinnasta.

Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous - Päätöslauselmaluonnos

Tämä päätöslauselmaluonnos tarjotaan hyvässä uskossa ja tarpeesta, muistuttaen periaatteista, jotka on ilmaistu vuosisatojen ajan maailman suurissa oikeudellisissa perinteissä, jotka vahvistavat, että valtaa on käytettävä vilpittömästi, oikeudenmukaisesti ja elämää kunnioittaen.

Se tarjotaan **mukavuudeksi ja resurssiksi** mille tahansa jäsenvaltiolle tai jäsenvaltioiden ryhmälle, joka saattaa haluta jatkaa **yleiskokouksen** kautta **laillista ja rakentavaa polkua veton rajojen** selvittämiseksi **Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 27(3) artiklan** nojalla, **Wienin sopimuksen oikeudesta sopimukseen ja Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskevan yleissopimuksen (1948) tulkintakehyksen** mukaisesti.

Luonnos ei ole määräilevä eikä kanna **mitään omistusoikeutta**. Se on suunniteltu **muokattavaksi, mukautettavaksi tai laajennettavaksi** minkä tahansa valtion tai valtuuskunnan toimesta sen mukaan, mitä se pitää sopivana kansainvälisen rauhan vaatimusten ja Yhdistyneiden kansakuntien tarkoitusten suhteen.

Se jätetään vakaumuksella, että missä poliittinen uudistus pysyy saavuttamattomana, **oikeudellinen tulkinta** pysyy varmimpana menetelmänä palauttaa **Yhdistyneiden kansakuntien uskottavuus** ja vahvistaa **kansainvälisen oikeuden ensisijaisuus vallan yli**.

Pyyntö Kansainvälisen tuomioistuimen neuvonantavasta lausunnosta veton oikeudellisista rajoista Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 27(3) artiklan nojalla

Yleiskokous,

Muistuttaen Yhdistyneiden kansakuntien tarkoituksia ja periaatteita peruskirjassa määriteltynä,

Vahvistaen uudelleen, että peruskirjan 24(1) artiklan nojalla jäsenet antavat turvallisuusneuvostolle **ensisijaisen vastuun** kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä ja hyväksyvät, että neuvosto toimii **heidän puolestaan**,

Tunnustaen, että kaikkien jäsenten on täytettävä **hyvässä uskossa** peruskirjan mukaisesti ottamansa velvoitteet, 2(2) artiklan mukaisesti,

Huomioiden, että peruskirjan 27(3) artiklan nojalla kiistan osapuoli *on pidättäytyttävä äänestämästä* luvun VI päätöksissä ja 52 artiklan 3 kohdan nojalla,

Muistuttaen peruskirjan 96(1) artiklaa ja Kansainvälisen tuomioistuimen perussäännön 65 artiklaa, jotka valtuuttavat yleiskokouksen pyytämään neuvonantavia lausuntoja mistä tahansa oikeudellisesta kysymyksestä,

Vahvistaen, että **Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskeva yleissopimus** (1948) ("kansanmurhasopimus") kodifioi **erga omnes** - ja **jus cogens** -velvollisuuden **ehkäistä ja rangaista** kansanmurhaa,

Huomioiden Kansainvälisen tuomioistuimen oikeuskäytännön, mukaan lukien *Kansanmurhasopimuksen soveltaminen (Bosnia ja Hertsegovina v. Serbia ja Montenegro)* (tuomio 26. helmikuuta 2007), joka totesi, että **kansanmurhan ehkäisyvelvollisuus** syntyy hetkellä, jolloin valtio saa tietoonsa tai normaalisti olisi saanut tietoonsa **vakavan riskin** kansanmurhasta,

Tunnustaen, että **Wienin sopimus oikeudesta sopimukseen** (1969) heijastaa kansainvälistä tapaoikeutta sopimusten tulkinnasta ja täyttämisestä, mukaan lukien periaatteet **hyvästä uskosta, kohteesta ja tarkoituksesta** ja **effet utile** (artiklat 26 ja 31–33),

Tietoinen, että veton käyttö on oltava peruskirjan kohteen ja tarkoituksen, yleisen kansainvälisen oikeuden ja pakottavien normien mukaista, ja että oikeuden väärinkäyttö ei voi tuottaa oikeudellisia vaikutuksia,

Huolestuneena, että veton käyttö estääkseen toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu ehkäisemään tai lopettamaan kansanmurha, rikokset ihmisyyttä vastaan tai vakavat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomukset, vaarantaa neuvoston kyvyn täyttää vastuunsa ja heikentää järjestön uskottavuutta,

Päätäten selvittää oikeudessa veton **rajat ja oikeudelliset seuraukset** 27(3) artiklan nojalla tällaisissa olosuhteissa,

1. **Päättää**, Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 96(1) artiklan ja Kansainvälisen tuomioistuimen perussäännön 65 artiklan nojalla, pyytää **neuvonantavaa lausuntoa** Kansainväliseltä tuomioistuimelta tämän päätöslauselman **liitteen A** oikeudellisista kysymyksistä;
2. **Pyytää** pääsihteeriä **välittömästi** toimittamaan tämän päätöslauselman yhdessä **liitteiden A–C** kanssa Kansainväliselle tuomioistuimelle ja antamaan tuomioistuimelle **tosiseikka- ja oikeudellisen asiakirja-aineiston**, joka on ohjeellisesti mainittu **liitteessä C**;
3. **Kutsuu** jäsenvaltioita, turvallisuusneuvostoa, talous- ja sosiaalineuvostoa, ihmisoikeusneuvostoa, Kansainvälistä rikostuomioistuinta (sen mandaatin puitteissa) ja asiaankuuluvia YK-elimiä, virastoja ja mekanismeja **toimittamaan kirjallisia**

lausuntoja tuomioistuimelle liitteen A kysymyksistä ja **valtuuttaa** yleiskokouksen puheenjohtajan toimittamaan institutionaalisen lausunnon kokouksen puolesta;

4. **Pyytää** Kansainvälistä tuomioistuinta, jos käytännössä mahdollista, antamaan asialle **prioriteetin** ja asettamaan **määräajat** kirjallisille lausunnoille ja suullisille menettelyille, jotka sopivat **pakottavien normien** ja **kansanmurhan ehkäisyvelvollisuuden** luontaiseen kiireellisyyteen;
5. **Kehottaa** turvallisuusneuvostoa, odottaessaan neuvonantavaa lausuntoa, **harkitsemaan** veto-käytäntöään peruskirjan artiklojen 1, 2(2), 24 ja 27(3), kansanmurhasopimuksen ja Wienin sopimuksen oikeudesta sopimukseen valossa;
6. **Päättää** sisällyttää seuraavan istuntokautensa alustavaan esityslistaan kohdan nimeltä **”Seuranta Kansainvälisen tuomioistuimen neuvonantavasta lausunnosta veton rajoista peruskirjan 27(3) artiklan nojalla”** ja pysyä **istunnossa asiasta**.

Liite A — Kysymykset Kansainväliselle tuomioistuimelle

Kysymys 1 — Sopimusten tulkinta ja hyvä usko

1. Soveltuvatko sopimusten tulkinnan tapaoikeussäännöt, jotka on kodifioitu Wienin sopimuksen oikeudesta sopimukseen artikloissa 31–33, Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjaan, ja jos kyllä, miten **hyvä usko, kohde ja tarkoitus** ja **effet utile** informoivat **27(3) artiklan** tulkintaa suhteessa **peruskirjan artikloihin 1, 2(2) ja 24?**
2. Erityisesti, voidaanko veto käyttää **peruskirjan mukaisesti**, kun sen vaikutus on **turhauttaa** neuvoston ensisijainen vastuu kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä ja estää **pakottavien normien** edellyttämiä toimenpiteitä?

Kysymys 2 — Kiistan osapuoli ja pidättäytyminen

Mikä on ilmauksen **”kiistan osapuoli pidättäytyy äänestämästä”** oikeudellinen merkitys peruskirjan 27(3) artiklassa, mukaan lukien:

1. kriteerit määrittää, onko neuvoston jäsen **”kiistan osapuoli”** luvun VI nojalla; ja
2. jos ja miten **merkittävä sotilaallinen, taloudellinen tai logistinen tuki** taistelevalle osapuolelle tekee pysyvästä jäsenestä **”kiistan osapuolen”**, joka on velvollinen **pidättäytymään?**

Kysymys 3 — Jus cogens ja kansanmurhan ehkäisyvelvollisuus

1. Rajoittavatko **jus cogens** -normit ja **erga omnes** -velvoitteet, mukaan lukien **kansanmurhan ehkäisyvelvollisuus** kansanmurhasopimuksen I artiklan ja kansainvälisen tapaoikeuden nojalla, veton laillista käyttöä?
2. Milloin – erityisesti ICJ:n oikeuskäytännön **vakavan riskin** valossa – syntyy **toimintavelvollisuus** turvallisuusneuvostolle ja sen jäsenille, niin että veton antaminen olisi **yhteensopimatonta** peruskirjan kanssa?

Kysymys 4 — Ultra vires -veton oikeudelliset seuraukset

1. Mitkä ovat **oikeudelliset seuraukset** Yhdistyneiden kansakuntien institutionaalisessa kehityksessä, kun veto annetaan **pahassa uskossa, jus cogens - normien vastaisesti** tai **27(3) artiklan vastaisesti**?
2. Tällaisissa tapauksissa, voiko turvallisuusneuvosto tai Yhdistyneet kansakunnat **pitää vetoa oikeudellisesti pätemättömänä**, jatkaa toimenpiteiden hyväksymistä **olennaisesti** tai muuten **jättää huomiotta** sen vaikutukset siinä määrin kuin on tarpeen neuvoston vastuun täyttämiseksi artiklojen 1 ja 24 nojalla?
3. Mitkä ovat **jäsenvaltioiden velvoitteet** peruskirjan artiklojen 25 ja 2(2) nojalla, kun ne kohtaavat väitetyn **ultra vires** -veton?

Kysymys 5 — Suhde yleiskokoukseen (Uniting for Peace)

Mitkä ovat **oikeudelliset implikaatiot** yleiskokouksen valtuuksille peruskirjan artiklojen 10–14 ja päätöslauselman **A/RES/377(V) (Uniting for Peace)** nojalla, kun veto annetaan kysymyksissä 3 ja 4 kuvatuissa olosuhteissa?

Kysymys 6 — Sopimusoikeus

1. Miten Wienin sopimuksen oikeudesta sopimukseen **26 artikla** (*pacta sunt servanda*) ja **27 artikla** (sisäinen oikeus ei ole tekosyy) vaikuttavat pysyvän jäsenen veto-oikeuteen luottamiseen, kun tällainen luottamus **estää** peruskirjan tai kansanmurhasopimuksen velvoitteiden täyttämisen?
2. Sovelletaanko **oikeuden väärinkäytön** doktriinia tai periaatetta, että **ultra vires -toimet eivät tuota oikeudellisia vaikutuksia**, vetoon YK:n oikeusjärjestyksessä, ja millaisin seurauksin?

Liite B — Keskeiset oikeudelliset tekstit

Yhdistyneiden kansakuntien peruskirja

- **1(1) artikla:** "Ylläpitää kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta... ja ryhtyä tehokkaiisiin kollektiivisiin toimenpiteisiin rauhan uhkien ehkäisemiseksi ja poistamiseksi."
- **2(2) artikla:** "Kaikki jäsenet... täyttävät hyvässä uskossa tämän peruskirjan mukaisesti ottamansa velvoitteet."
- **24(1) artikla:** "Varmistaakseen Yhdistyneiden kansakuntien nopean ja tehokkaan toiminnan sen jäsenet antavat turvallisuusneuvostolle ensisijaisen vastuun kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämisestä ja hyväksyvät, että turvallisuusneuvosto toimii heidän puolestaan."
- **27(3) artikla:** "Päätöksissä luvun VI nojalla ja 52 artiklan 3 kohdan nojalla kiistan osapuoli pidättäytyy äänestämästä."
- **96(1) artikla:** "Yleiskokous tai turvallisuusneuvosto voi pyytää Kansainvälistä tuomioistuinta antamaan neuvonantavan lausunnon mistä tahansa oikeudellisesta kysymyksestä."

Wienin sopimus oikeudesta sopimukseen (1969)

- **26 artikla (Pacta sunt servanda):** "Jokainen voimassa oleva sopimus sitoo osapuoliaan ja niiden on noudatettava sitä hyvässä uskossa."

- **27 artikla:** "Osapuoli ei voi vedota sisäisen oikeutensa määräyksiin tekosyynä sopimuksen täyttämättä jättämiselle."
- **31(1) artikla:** "Sopimus on tulkittava hyvässä uskossa sopimuksen termien tavallisen merkityksen mukaisesti niiden kontekstissa ja sopimuksen kohteen ja tarkoituksen valossa."
- **31(3)(c) artikla:** "Huomioon on otettava... mikä tahansa osapuolten välisissä suhteissa sovellettava asiaankuuluva kansainvälisen oikeuden sääntö."
- **Artiklat 32–33:** (täydentävät keinot; aitojen tekstien tulkinta)

Kansanmurhan ehkäisemistä ja rankaisemista koskeva yleissopimus (1948)

- **I artikla:** "Sopimuspuolet vahvistavat, että kansanmurha... on kansainvälisen oikeuden rikos, jonka ne sitoutuvat ehkäisemään ja rankaisemaan."

Kansainvälinen tuomioistuin — *Bosnia ja Hertsegovina v. Serbia ja Montenegro* (tuomio, 26. helmikuuta 2007)

- "Valtion velvollisuus ehkäistä ja vastaava velvollisuus toimia syntyy hetkellä, jolloin valtio saa tietoonsa tai normaalisti olisi saanut tietoonsa vakavan riskin olemassaolon, että kansanmurha tehdään."

Liite C — Ohjeellinen asiakirja-aineisto pääsihteerille

Avustaakseen tuomioistuinta pyydetään pääsihteeriiä laatimaan ja toimittamaan asiakirja-aineisto, joka sisältää muun muassa:

1. **YK:n peruskirjan käytäntö:** Repertory of Practice -merkinnät artikloista 24 ja 27; historialliset travaux artiklasta 27(3); ennakkotapaukset "kiistan osapuoli" -pidättäytymisistä.
2. **Turvallisuusneuvoston rekisterit:** Päätöslauselmaluonnokset ja äänestysrekisterit tilanteissa, jotka sisältävät joukkojoulmuuksia; verbatim kokouspöytäkirjat, jotka tallentavat 27(3) artiklan tai pidättäytymisvelvoitteiden vetoamisia.
3. **Yleiskokouksen materiaalit:** Päätöslauselmat **Uniting for Peace** -menettelyn alla; asiaankuuluvat neuvonantavien lausuntojen pyynnöt ja myöhempi käytäntö.
4. **ICJ:n oikeuskäytäntö:** *Bosnia v. Serbia* (2007); asiaankuuluvat väliaikaiset toimenpiteet ja neuvonantavat lausunnot peruskirjan tulkinnasta, jus cogens, erga omnes ja institutionaalisista valtuuksista.
5. **Sopimusoikeus:** Wienin sopimuksen valmistelutyöt ja ILC:n kommentaari artikloihin 26–33; YK:n sihteeristön muistioita peruskirjasta sopimuksena.
6. **Joulmuuksien ehkäisyn korpus:** Pääsihteerin raportit; ihmisoikeusneuvoston ja COI:n havainnot; OHCHR:n ja OCHA:n tilannepäivitykset; käytäntö due diligence -velvoitteista ehkäistä kansanmurhaa ja joukkojoulmuuksia.
7. **Akateemiset ja institutionaaliset analyysit:** Materiaalit tunnustetuilta kansainvälisen oikeuden auktoriteeteilta **oikeuden väärinkäytöstä, ultra vires** -toimista ja **oikeudellisesta vaikutuksesta** toimista, jotka on tehty pakottavien normien vastaisesti kansainvälisissä järjestöissä.

Selittävä huomautus (ei-operatiivinen)

- **Tavoite:** Selvittää veton **oikeudelliset rajat**, kun mukana on **pakottavia normeja** ja **erga omnes** -velvoitteita; tunnistaa **ultra vires** -veton **oikeudelliset seuraukset**; ja hahmotella neuvoston ja kokouksen vuorovaikutus (mukaan lukien **Uniting for Peace**).
- **Suunnittelu:** Liitteen A kysymykset kutsuvat tuomioistuimen:
 - Soveltamaan **VCLT:n artikloja 31–33** peruskirjaan (hyvän uskon tulkinta; kohde ja tarkoitus);
 - Määrittelemään **”kiistan osapuoli”** ja pidättäytyminen **27(3) artiklan** nojalla;
 - Ilmaisemaan, miten **jus cogens** (mukaan lukien **kansanmurhan ehkäisyvelvollisuus**) ehdollistaa vetoa;
 - Määrittelemään **oikeudellisen vaikutuksen** pahassa uskossa tai **pakottavien normien vastaisesti** annetulle vetolle; ja
 - Selvittämään **kokouksen roolin**, kun neuvosto on halvaantunut.